

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 192/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца АА – ..., кога заступа Дејан Вуковић адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Живковић, адвокат из ..., ради извршења на основу веродостојне исправе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној 01.04.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За одлучивање о приговору извршног дужника у овој правној ствари
СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН Трећи основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Трећи основни суд у Београду се решењем ИПВ(Ив) 1571/19 од 10.12.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о приговору извршног дужника изјављеном против решења о извршењу тог суда Иив 1865/19 од 05.08.2019. године и списе предмета доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и уз пропратни акт ИПВ(Ив) 358/21 од 19.03.2021. године доставио је предмет Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, извршни поверилац је поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе Трећем основном суду у Београду, означивши физичко лице као извршног дужника. Трећи основни суд у Београду је донео решење о извршењу Иив 1865/19 од 05.08.2019. године и одредио предложено извршење. У приговору против решења о извршењу извршни дужник је изјавио и приговор стварне ненадлежности Трећег основног суда у Београду за поступање у овој правној ствари указујући да нису тачни наводи да је радња извршног дужника брисана из регистра привредних субјеката, те да извршни дужник од оснивања 2006. године има својство

предузетника. Одлучујући о приговору извршног дужника, Трећи основни суд у Београду се решењем ИПВ(Ив) 1571/19 од 10.12.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о приговору извршног дужника и списе предмета доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Чланом 86. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да извршни дужник подноси приговор суду који је донео решење о извршењу на основу веродостојне исправе. Према члану 89. став 2. тог закона судија појединац доставља већу приговор, решење и списе предмета наредног радног дана од пријема одговора на приговор или од истека рока за одговор на приговор, док је ставом 3. истог члана прописано да је веће дужно да одлучи о приговору у року од 15 дана од када му судија достави приговор и списе предмета. Ставом 4. тог члана прописано је да веће испитује решење у границама разлога наведених у приговору, а пази по службеној дужности на правилну примену материјалног права, да ли је суд надлежан за доношење решења, на стварну надлежност првостепеног суда, да ли исправа на основу које је донето решење има својство веродостојне исправе и да ли је извршење одређено на ствари која је изван правног промета.

Из цитираних одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу произлази да ће о приговору дужника изјављеном против решења о извршењу одлучити веће првостепеног суда пазећи при том по службеној дужности да ли је суд стварно надлежан за доношење решења. Веће испитује решење у границама разлога наведених у приговору и на основу оцене вероватности тврдњи изнетих у приговору одлучује о испуњености услова за подношење предлога за извршење и за доношење решења о извршењу. Ако оцени да суд није стварно надлежан за доношење решења о извршењу, списе предмета ће након што одлучи о приговору извршног дужника доставити стварно надлежном суду.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је у приговору против решења о извршењу извршни дужник изјавио приговор стварне ненадлежности Трећег основног суда у Београду за поступање у овој правној ствари указујући да извршни дужник има статус предузетника, то је по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају, Трећи основни суд у Београду стварно надлежан да одлучи о приговору изјављеном против решења о извршењу у границама разлога наведених у приговору пазећи при том по службеној дужности да ли је суд стварно надлежан за доношење решења о извршењу. Тек ако оцени да није стварно надлежан за доношење решења списе предмета ће након што одлучи о приговору доставити надлежном суду.

Из изнетих разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић